

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/109/2022
Identifikačné číslo spisu:	1219202097
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1219202097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Bratislavská správcovská spoločnosť, s. r. o., Bratislava, Rusovská cesta 36, IČO: 36 838 209, zastúpenej splnomocnencom Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., Bratislava, Bajkalská 13, IČO: 36 860 662, proti žalovanej BSS, spol. s r. o., Bratislava, Rebarborová 47, IČO: 17 311 918, zastúpenej advokátom JUDr. Erikom Šablatúrom, Bratislava, Holíčska 13, IČO: 36 060 429, o zaplatenie 137,52 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 52C/25/2019, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. decembra 2021 sp. zn. 9Co/35/2021, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 16. októbra 2020 č. k. 52C/25/2019-324 rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie sumy 137,52 eur titulom nedoplatkov za nebytový priestor zamietol a rozhodol, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dospel k záveru, že pohľadávky spojené s vlastníctvom a užívaním bytu alebo nebytového priestoru môže správca vlastníkov bytov vymáhať v dôsledku singulárnej sukcesie len od súčasného vlastníka zapísaného v katastri nehnuteľností. Nakoľko z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná už nie je od 28. decembra 2017 vlastníkom nebytového priestoru, ku ktorému sa viaže žalovaná suma nedoplatkov za nebytový priestor, tak nie je daná jej pasívna vecná legitímácia vyplývajúca z hmotného práva v spore. Preto súd žalobu žalobkyne z tohto dôvodu voči žalovanej zamietol a ďalej sa vzhľadom na uvedené dôvody zamietnutia žaloby nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej k existencii a výške nedoplatku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď v konaní úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnej žalobkyni náhradu trov

konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalovanej, uznesením z 30. decembra 2021 sp. zn. 9Co/35/2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2.1. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej legítimácie žalovanej a so záverom, že z ustanovenia § 8a ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. vyplýva, že vzniknutý nedoplatok je oprávnený vymáhať od nového vlastníka bytu z dôvodu, že vznik záväzkov je akcesoricky spojený nie s osobou vlastníka bytu a nebytového priestoru, ale s vecným substrátom, ktorým je existencia vecného práva k bytu a nebytovému priestoru. Záver, že prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome nedochádza zo zákona aj k prechodu záväzkov pôvodného vlastníka uhradiť nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, ktoré tieto pôvodný vlastník spôsobil a vznikli do prevodu vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru, možno vyvodiť aj z ustanovenia § 5 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého je prílohou zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru aj vyhlásenie správcu alebo predsedu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o tom, že vlastník bytu nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv. Znenie tohto ustanovenia podľa názoru odvolacieho súdu nepredpokladá prechod takýchto nedoplatkov prevodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru na nového vlastníka, ale predpokladá, že dôjde k usporiadaniu záväzkov pôvodným vlastníkom - dlžníkom, a to ešte pred prevodom vlastníctva bytu. Keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal stranami navrhnuté dôkazy k otázke samotnej existencie a výške nedoplatku a doplnenie dokazovania nie je účelné v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a s odkazom na ustanovenie § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 písm. c) CSP.

3.1. Poukazujúc na § 5 ods. 1 písm. g) zák. č. 182/1993 Z. z. a § 579 ods. 1 OZ uviedla, že žalobkyňa sa domáha zaplatenia žalovanej istiny v zmysle § 8a ods. 7 zák. č. 182/1993 Z. z. a je toho názoru, že výklad zákona odvolacím súdom a žalobkyňou je nesprávny a predmetné ustanovenie nehovorí o povinnosti uplatňovať si právo u predchádzajúceho vlastníka, ale u vlastníka, na ktorého prešli záväzky. Sukcesiou k zmluve o výkone správy prešli všetky práva a povinnosti viazané k nehnuteľnosti na nového vlastníka. V opačnom prípade by musel správca uzatvoriť s novým vlastníkom novú samostatnú zmluvu. Je toho názoru, že žalobkyňa sa mala domáhať plnenia u vlastníka, ktorý pristúpil k zmluve o výkone správy a je zapísaný na liste vlastníctva. Dovolateľka navrhla zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania

pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (porovnaj napr. sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (§ 419 CSP). Dovolanie nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Civilný sporový poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone (§ 421 ods. 1 CSP), alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (§ 420 CSP).

8. V danom prípade žalovaná prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. c) CSP.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Základným (a spoločným) znakom rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo o rozhodnutie, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo rozhodnutím, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP irelevantné, či k dovolateľom uvádzanému dôvodu prípustnosti dovolania došlo alebo nedošlo.

11. Žalovaná dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá.

12. Uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu potvrdzujúcim alebo zmeňujúcim rozhodnutie súdu prvej inštancie (viď aj publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1380 a 1381).

13. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné (pozri aj sp. zn. 2Cdo/144/2018).

14. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá

náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

15. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej procesnej nesprávnosti.

16. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.